

μούσκεμα

μούσκεμα, το, ουσ. [<μουσκεύω], το κατάβρεγμα, η ύγρανση μιας επιφάνειας: «μετά τη βροχή όλοι οι δρόμοι ήταν μούσκεμα»·

- γίνομαι μούσκεμα, καταβρέχομαι: «όπως πότιζα στον κήπο, μου 'φυγε το λάστιχο απ' τα χέρια κι έγινα μούσκεμα». Συνών. γίνομαι κατσί / γίνομαι λούτσα / γίνομαι μουσκίδι / γίνομαι παπί·

- γίνομαι μούσκεμα στον ιδρώτα, βλ. λ. [ιδρώτας](#)·

- είμαι μούσκεμα, είμαι πολύ βρεγμένος: «είμαι μούσκεμα, γιατί μ' έπιασε η βροχή στο δρόμο»·

- είμαι μούσκεμα στον ιδρώτα, βλ. λ. [ιδρώτας](#)·

- κάνω μούσκεμα (κάποιον ή κάτι), καταβρέχω κάποιον ή κάτι: «ποιος έκανε μούσκεμα το παιδί;»·

- τα κάνω μούσκεμα, χαλώ μια δουλειά, υπόθεση, κατάσταση ή σχέση, αποτυχαίνω ευτελώς σε κάτι: «μια φορά του ανέθεσα κι εγώ να μου τελειώσει μια δουλειά και τα 'κανε μούσκεμα»·

- τον κάνω μούσκεμα, τον καταβρέχω: «του 'ριξα για πλάκα έναν κουβά με νερό και τον έκανα μούσκεμα». Συνών. τον κάνω κατσί / τον κάνω λούτσα / τον κάνω μουσκίδι / τον κάνω παπί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας